

ПРОТОКОЛ

№ 286

гр. Пловдив, 20.06.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател.: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
 Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
и прокурора Красимир В. Папаризов

Сложи за разглеждане докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225000600102 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Със съгласието на страните, съдебното заседание започва в 09:25 ч.

Жалбоподателя - подсъдимата Л. Г. М., се явява лично и с адв. К. К., редовно упълномощен от по-рано.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. К.: Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМАТА М.: Да се даде ход на делото.

Съдът след съвещание счита, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, предвид на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото от съдията докладчик.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам отводи. Нямам доказателствени искания.

АДВ. К.: Не правим отводи и нови доказателствени искания нямаме.

ПОДСЪДИМАТА Л. М.: Нямам отводи. Нямам доказателствени искания.

Съдът след съвещание, с оглед становището на страните и тъй като намира делото за изяснено от фактическа страна,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми съдии, ще бъда кратък по две причини. Първата е, защото въпросите, които и сега пред вас се поставят във въззивната жалба, са достатъчно обстоятелствени и процесуално съобразени при обсъждането в Окръжен съд - П.. На второ място, делото има трудна процесуална съдба от гледна точка на това, че обвинителният акт е внесен срещу 5 обвиняеми. Според мен справедливостта изискваше пред вас да бъдат изправени извършителите на това деяние - Ц. и Д. Н., но факт е, че процедурата по чл. 368 НПК, което е пряк укор към органите на досъдебното производство, е стигнала до този резултат.

Тоест, при липсата на най-общо казано, ритмично разследване, те са се възползвали от тази възможност. Всъщност, обаче това го обсъждам само по една причина – във връзка с възражението, че не може да съществува фигурата на помагач, каквато е подсъдимата М., при липса на извършители. И практиката, и теорията са еднозначни в това отношение, че на практика липсата на единия от съучастниците, каквито са двамата извършители или въобще, ако е настъпила смърт или по други причини в никакъв случай не е причина за отпадане отговорността на тази друга форма на съучастие, каквато е за Л. М.. Толкова по това възражение, което се прави.

На всички възражения на защитата, както споменах, е отговорил Окръжен съд – Пазарджик. Като започнем от начина, по който са били иззети и приобщени към доказателствения материал огромният брой счетоводни документи на фирмата „Й.“ ЕООД. Всъщност, много обстойно са били разпитани и поемните лица, което е било направено във връзка с искането на защитата и анализът на техните показания е дадено абсолютно правилно и обстойно от Окръжния съд. Факт е, че огромен брой счетоводни документи са иззети, факт е относно причината това да бъде сторено и това е отразено в критикуваната докладна и в другите доказателства по делото. Тоест,

причината е била сигнал за подготовка за унищожаване на тези документи. Всъщност наистина това според мен би заличило в голяма част може би решаващите доказателства. Оттам нататък, обаче, тъй като това е извършено перфектно, всички тези доказателства и по-конкретно тези, които касаят инкриминацията - т.нар. „черни тетрадки“, са приобщени по надлежния ред и са били обект на множество експертизи, вкл. графологическа, две допълнителни графологически експертизи и в крайна сметка те подкрепят това, което касае Л. М. и сме наясно, че тези книги, които касаят „база П.“, са били попълвани в инкриминирания период от нея.

На второ място, към тези доказателства няколко експертизи са изготвени. В крайна сметка, вещото лице е обяснило какъв е механизмът за вписванията, които не са фактурирани, съответно, не е платено ДДС, количеството, което е било анализирано след това на база нефактурираното, оттам е изчислена сумата над 67 000 лв., която е безспорно в „особено големи размери“ по смисъла на чл. 255 НК.

След това съдът много правилно е анализирал и гласните доказателства. Когато става дума за възражението, че видите ли, тези въглища не са продадени, а те са заявени, много убедително съдът е казал защо те са продадени, а не са заявени, като в доказателствения материал е включил разпити на свидетелите - това са лицата, които са извършили транспорт, които са извършвали товаренето на този материал - на въглищата, това в крайна сметка са и тези, които са ги осчетоводявали.

За мен много важни са показанията на свидетелката Т. Г., която първо е била фактурист, след това е била счетоводител. Всъщност важни са, защото тя очертава едно периодично, продължително действие в насока укриване на данъци от страна на фирмата на Н.. Тази свидетелка изначално казва, как първо са ѝ обяснили, че повече от 100 лева оборот не трябва да фактурира. След това е била глобявана многократно, защото е надвишавала този оборот, а тя се е съобразявала с действителността на сделките, съответно във фактурирането. Много важни са пресъздадените от нея реплики, които пък очертават стереотипното поведение на Н.: „това да се хвърли в първата папка в коша“, „на тази аборигенска държава нищо няма да плащам“, „откъдето къде ще фактурираш тези суми и затова те глобяваме“, което очертава облика на извършителите, твърдо и конкретно насочен безпардонно към

извършване на данъчни престъпления.

Така че, съдът, абсолютно всички тези неща заедно и поотделно ги е съпоставил, е стигнал до еднозначния извод, сега обсъждаме Л. М., в този период е извършила точно тази дейност под ръководството на Н. и когато е стигнал до размера на наказанието, с което ще приключа, е определил една година и половина лишаване от свобода, условно, с 3 години изпитателен срок, с едно единствено и най-важно, основно базирайки се на смекчаващото отговорността обстоятелство - отдалечеността на деянието, за осъществяване на наказателната отговорност – факт, който аз няма как да обсъдя по друг начин, освен по начина, по който го е обсъдил съдът. Ето защо, без да преповтарям изложеното в мотивите и позицията на първоинстанционната прокуратура, ще ви моля да потвърдите присъдата по отношение на Л. М..

АДВ. К.: Уважаеми апелативни съдии, аз ще бъда малко по-многословен. Аз съм си отбелязал какво е извън жалбата и това ще говоря, но искам да говоря и по това, което каза прокурорът, все пак, защото той започна своето изложение с извършители, а такива няма на практика. И много добре е видно в делото, че извършители няма. Нито има влязла в сила присъда, нито има обвинителен акт срещу Н., както прокурорът каза. Така че, не бива да се споменават хора, които не присъстват в делото. Говори се за „решаващи доказателства“. Аз решаващи доказателства в цялото дело не съм видял, още повече, че прокуратурата в П. многократно в съдебно заседание съм казвал, че внасяше доказателства поетапно. Тоест, доказателствата, които присъстват в това дело, са внасяни, без даже и ние да се запознаем, а това е казано и протокола за предявяване на досъдебното производство и аз не мога да твърдя, че тези доказателства, които прокуратурата внасяше, след като делото беше започнало вече в съдебна фаза, не са манипулирани.

Да не говорим за черните тетрадки, които се извършваха, още повече, че те не са документи, а те са веществени доказателства и графологическите експертизи се назначиха по време на съдебното следствие, като от съдебно-икономическата експертиза вещото лице Р. А. беше заявила, че знаела коя жена в коя тетрадка е писала, по договорите за работа, които ѝ бил дал разследващият полицай.

Доказа се, че едната от подсъдимите - Й. К., б. ж. на гр. П., въобще не е имала договор с фирмата, което показва, че вещото лице лъже пред съд.

Въпреки това, експертизата беше приета, която експертиза е абсолютно неточна – защо, защото първо не беше извършила паричен поток, който ѝ беше поставен като задача от разследващия полицай и второ, беше прибавила суми, които трябва да се вадят, когато се прави счетоводна експертиза, като транспортни разходи, което тя си го и призна, че прибавила 10 000-и колко лева към общата сума за тия 67 000 лв. Затова твърдя, че тези 67 000 лв. въобще не е вярна сумата.

Другото, което е, за графологическата експертиза няма доказателства, че през целия инкриминиран период Л. М. е работила и тоест, в тази тетрадка тя е писала в нея, защото не е проверявано нито дали е ползвала болнични, нито дали е била в отпуск. Изобщо, тази тетрадка Л. М. я е била попълнила - се произнесе съдът, в т.чл. и според показанията, които прокурорът цитира, на свидетелката Г., но той не каза, че Г. е уволнена заради това, че е ровила/бъркала в касата на фирмата. И нейните показания, казахме го на съда в П., че са как да кажа, може би не пресилени, а може би с ефект на набедяване за това, че е уволнена.

В обвинителния акт е посочен чл. 4, а мисля, че трябва да е чл. 20 ал.4 - за Л. М. и другите две жени, които починаха, лека им пръст, обаче там не е споменато нещо много важно. Само да допълня, че Т., която беше назначена да поправя експертизата на Р. А., в съдебно заседание на 20.10.2021 г. твърдеше, че „данните в декларациите са сума“ (*цитира от лист 712, том 2 от първоинстанционното дело*) и тя не знае още колко касови апарати са отчитали приходи и са били включени в месечните декларации. А пък касовите апарати и по-специално този, който е на Л. М., уж причислен, че е работила по него, няма иззети и няма проверка дали тези т.нар. „касови бележки“, дето са налепени в касовите дневници, съответстват на декларациите, подадени в Н., защото всички ревизии на дружеството са изрядни, от Н.. Да не говорим, че уж документите, които щели да се унищожават, както е в докладната записка на полицията, е за една фирма, а после на ръка е поправено за друга фирма, защото са разбрали, че тази фирма, която уж щяла да унищожава документи, не работи. И тук е ясно, че цялото дело не е във връзка с укриване на данъци, ами цялото дело е за друго, само че това не мога да ви го кажа в съдебно заседание. И другото, което е, че самата Т. казва, че не е видяла касовия апарат, че: „не мога да кажа дали бележките, които са по тези книги, са

издадени от тези касови апарати, които са посочени в обвинителния акт и не е било предмет на моето заключение“.

А в обвинителния акт на базата на касовия апарат са обвиненията срещу трите жени – касовите апарати, защото уж три са посочени, ама така и не ги видяхме. Още повече, че прокурорът заяви пред съда, по-точно каза, че не са изземва. такива апарати, с които се е работило в база - С. и база - П.. В Наредба Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти е казано в чл. 3 и чл. 25 кога не е необходимо да се издава касов бон от такива устройства, обаче и в двете експертизи не са изследвани тези моменти. Въпреки че искахме да се постави като задача, съдът каза, че това не е необходимо. Изобщо на всичките ни искания съдът отговаряше: „Не е необходимо“, „не е необходимо“ , „не е необходимо“. Тогава какви рамки указваме и дали правим защита на подсъдимите, след като ние не можем със способите на НПК да съберем доказателства?

Казахме, че не са внесени всички доказателства. Мога да цитирам по дати кога се внасяха - днеска внесохме едно, утре внесохме друго. Три или 4 пъти се внасяха доказателства при започнал съдебен процес. Извинявайте, но това не съм го виждал никъде. И другото, което е, главната счетоводителка, защото става въпрос с това Тълкувателно решение на Върховния съд, който може да бъде субект на престъпление по чл. 255 НК. Според прокуратурата, практиката и теорията доказвали, че субект на престъплението може да бъде и помагач - това не съм го виждал нито в теорията, нито в практиката, още повече, че в самото постановление на Върховния съд се казва, че по чл. 255 НК може да бъде само извършител. Извършител е този, който участва в самото изпълнение на престъплението или упълномощено от него лице. В случая упълномощеното лице е свидетелката Б. Н.. Тя и в съдебно заседание си го каза, че е упълномощена с пълномощно. „Пълномощните ги нося“ - те ги има в делото.

Съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗДДС, данъчно задълженото лице е било търговско дружество „Й.“ ЕООД. Дружеството е трябвало да изготвя справки-декларации, да ги депозира заедно с приложенията към тях пред органите на Н.. В търговско дружество „Й.“ ЕООД с това се занимавала свидетелката Б. Н. – счетоводител и пълномощник на дружеството.

В заседанието на първоинстанционния съд на 19.10.2018 г. като свидетел ѝ бяха предявени дневници за покупки и продажби на дружеството, справки-декларации по ЗДДС, протоколи за предаване в Н.. Свидетелката заяви: „Всички подписи, които са на дневниците за покупки и дневниците за продажби, са мои. Справките-декларации носят моя подпис на „съставител“. Аз съм ги съставяла и аз съм ги предала в Н., включително аз съм се подписала на протокола за подаване в Н.- стр. 15, ред 12-16 на протокола“. Пълномощните, които се намират там /има предвид в делото/, ми са дадени, за да представлявам дружеството, включително пред Н.“ - стр. 15, ред 18-20 от протокола.“ */цитира от показанията на свидетелката Б. Н., дадени в протокола от съдебно заседание на 19.10.2018 г. , приложен на лист 307-313 в том 1 от първоинстанционното дело/.*

Тази жена е свидетел, въпреки че тя представлява дружеството, тя изготвя всичко, тя предава документите. Говорим за официални документи, нали, а не за веществени доказателства – „черни тетрадки“ и не знам какви там, върху които се базира обвинението и върху които са правени счетоводни експертизи. Никой не провери данъчните декларации, никой не провери дружеството каква наличност е имало на въглища, колко е продало, защото трябва да се провери печалба, загуба. Как ще кажем, че едни-какви си данъци са укрити, след като не са проверени печалбите и разходите, данък-печалба платен ли е, не е ли платен. Никой не направи такава експертиза, въпреки, че искахме. Даже поискахме и тройна от съда, защото се видя, че Р. А. е некомпетентна. Даже не можеше да обясни какво е това „паричен поток“. Т. не направи почти нищо ново, промени някои цифри, въпреки, че и тя каза, че трябва да се извадят транспорт, заплати, режимни, ако е дадено служителите, примерно от тези пари да си купуват за ядене, а пък в тетрадките ще видите, че пише „кюфтета“, за храна - те си купуват там на обяд храна, безалкохолно, тези неща никой не ги смята. Ето защо смятам, че сумата от 67 000 лв., която се води като престъпен резултат за моята подзащитна, е невярна. Невярна е, поради изброените причини затова, че цифрите, които са в заключението, няма нито една вярна цифра, между другото, нито една. Затова не мога да се съглася, че това заключение е редовно и първоинстанционният съд го е приел като такова.

Няма да ви занимавам с чл. 10 от Закона за счетоводството, където се постулира, че лицата, които са съставили и подписали счетоводни документи

и техническите информационни носители носят отговорност за достоверността на информацията в тях. То черно на бяло е казано, но просто каквото и да приказвахме, никой не ни слушаше. Да не говорим, че едната жена нямаше и договор с фирмата, защото е майка на собственичката. Няма нищо общо с фирмата – жената, която почина на първа - Й. К..

Затова смятам, че всички изнесени факти бяха оборени в съдебния процес в първоинстанционния съд, въпросът е, че съдът явно сметна, че трябва да има осъдени по това дело, защото наистина се изгуби много време, а това, че прокуратурата и досъдебното производство не можаха да докажат нищо за 2 години и Н. са се възползвали от тогавашния чл. 369, ал.4, още по-лошо говори за прокуратурата и за разследването, че за две години не са могли да направят нищо.

Текстът по чл.255 НК за това, че се позволява да се образуват дела, без да има извършена ревизия преди това - не се работи така.

От всичко, което изложих досега и във въззивната жалба, защото там съм се опитал по-подробно да опиша нещата, аз ви моля да отмените присъдата на първоинстанционния съд, на Окръжен съд - П. и да напишете акт, в който да признаете за невиновна моята подзащитна Л. Г. М., тъй като смятам, че тя не е извършила престъпление по чл. 255 НК.

ПОДСЪДИМАТА Л. Г. М. (за лична защита): Съгласна съм с казаното от моя адвокат. Аз искам да кажа, че абсолютно нищо не съм направила. Не се смятам за виновна и искам да бъда оправдана.

Съдът след съвещание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМАТА.

ПОДСЪДИМАТА Л. Г. М.: Моля да бъда оправдана.

Съдът, след съвещание, счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе със съдебния си акт в срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Съдебното заседание се закри в 09:50 часа.

Председател.: _____

Секретар: _____